

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U NOVOM ZAGREBU
Novi Zagreb - Istok, Turinina 3

Poslovni broj: Pn-159/2023-52

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Novom Zagrebu, po sucu toga suda Martini Klanac, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Željka Belića iz Preloga, Sajmišna 36, OIB: 27822104946, kojeg zastupa Boris Jug, odvjetnik iz Zagreba, protiv tuženika Hrvatska osiguravajuća kuća d.d. iz Zagreba, Capraška ulica 6, OIB: 00432869176, kojeg zastupa Iva Pezić, odvjetnica iz OD Olujić, Pezić & Partneri d.o.o. iz Zagreba, nakon glavne i javne rasprave zaključene dana 7. srpnja 2026. godine, u prisutnosti punomoćnika tužitelja Borisa Juga, odvjetnika i zamjenice punomoćnika tuženika, odvjetnice Domenike Vulin, dana 24. kolovoza 2026. godine,

presudio je

I. Nalaže se tuženiku da tužitelju isplati iznos od 10.155,09 eura sa zateznom kamatom koja teče:

- na iznos od 9.000,00 eura od 15.3.2024. godine do isplate do isplate,
- na iznos od 1.155,09 eura eura od 24.8.2026. godine do isplate, sve po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

II. Odbija se tužitelj sa zahtjevom sa za naknadom štete u iznosu od 1.000,18 eura sa zakonskom zateznom kamatom, kao i sa zahtjevom za isplatom zakonske zatezne kamate na iznos od 9.000,00 eura tekuće od 29.11.2023. do 14.3.2024. godine kao neosnovan.

O b r a z l o ž e n j e

1/ Tužitelj u tužbi navodi da je dana 4.8.2022. ozlijeđen u štetnom događaju, odnosno prometnoj nesreći koja se dogodila na lokalnoj cesti L20039-SV. Marija (D20-L20039), Općina Sveta Marija, prouzročio Josip Šarkanji vozač vozila marke Renault srebrne boje, reg. ozn. ČK-913-HK osiguran kod tuženika, kojemu je zbog prouzročenja predmetne prometne nezgode dana 20.1.2023. izdan kazneni nalog kojim je osuđen za kazneno djelo izazivanja prometne nesreće. Navodi da je do štetnog događaja je došlo tako da je tuženikov osiguranik upravljajući vozilom protivno prometnim propisima započeo skretanje, a da prethodno nije propustio bicikl kojim je upravljao tužitelj iako je

to bio dužan učiniti, te je prednjim dijelom svog vozila udario u stražnji dio bicikla kojeg je vozio je udario lijevom stranom glave i lijevom stranom tijela o vjetrobransko staklo automobila, a zatim je odbačen na tlo, te je zadobio ozljede otrgnuća mišića i tetive stražnje mišićne skupine u području bedra, kontuzije glave i prsnog koša, otrgnuće mišića i tetive bicepsa, krvnog podlijeva u mišiću, radi čega je bio podvrgnut i operativnom zahvatu radi uklanjanja hematoma i reinsercije tetiva mišića. Navodi da je radi tih ozljeda došlo do poremećaja u mišićno koštanoj sustavu te infekcije u zoni operativnog zahvata što je iziskivalo dodatno liječenje. Tužitelj navodi da je s obzirom na okolnosti prometne nesreće doživio i psihički stres, a također i činjenica da je morao biti podvrgnut operativnom zahvatu je utjecala na njegovo psihičko stanje zbog neizvjesnosti i bojazni za ishod operacije. Tužitelj navodi da je liječen i fizikalnom terapijom, te da su unatoč provedenom liječenju kod tužitelja zaostale trajne posljedice u vidu postoperativnog ožiljka, stalnih bolova, slabosti muskulature lijeve noge, ograničene mogućnosti kretanja kuka i koljena, te smanjene kvalitete života zbog smanjene mogućnosti obavljanja normalnih životnih aktivnosti te bavljenja sportom, nesanice i slično, kao i da mu je bila potreba tuđa pomoć i njega zbog nemogućnosti obavljanja kućanskih poslova, higijene, odlazaka u kupovinu i sl.

Tužitelj navodi da se u mirnom postupku obratio tuženiku zahtjevom za isplatom štete, te da je tuženik priznao nastanak štetnog događaja i svoju odgovornost i isplatio tužitelja nespornan iznos od 3.474,26 EUR/26.176,88 kn (3.000,00 eura za neimovinsku štetu, a 238,50 eura za tuđu pomoć i njegu, dok je iznos od 235,76 eura isplaćen tužitelju na ime materijalnih troška liječenja, koji trošak tužitelj ne potražuje ovom tužbom). Međutim, tužitelj smatra da tužitelju nespornim uplatama nije nadoknađena cjelokupna šteta koju je pretrpio u predmetnom štetnom događaju.

Obzirom na navedeno tužitelj je podnio tužbu kojom potražuje od tuženika zbog povrede prava osobnosti iz čl. 19 i 1045. Zakona o obveznim odnosima naknadu štete sukladno čl. 1100 ZOO-a i to prema kriterijima fizičkih boli, pretrpljenog straha, duševnih boli zbog smanjenja životnih aktivnosti i naruženja, te tuđe pomoći i njege daljnji iznos od ukupno 3.928,53 eura i to 3.768,86 eura za neimovinsku štetu sa zakonskom zateznom kamatom od podnošenja odštetnog zahtjeva 26.5.2023. do isplate, te iznos od 159,67 eura za tuđu pomoć i njegu, sa zakonskom zateznom kamatom od presuđenja do isplate.

1.1./ Nakon provedenog medicinskog vještačenja, tužitelj svoj zahtjev konačno specificira u podnesku od 28.4.2026., na način da potražuje zbog povrede prava osobnosti i tuđu pomoć i njegu iznos od ukupno 11.155,27 eura i to 10.000,18 eura sa zakonskom zateznom kamatom od podnošenja tužbe do isplate, te iznos od 1.155,09 eura sa zakonskom zateznom kamatom od donošenja presude do isplate.

Također tužitelj potražuje i naknadu parničnog troška sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom tekućom od presuđenja do isplate.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu priznaje pasivnu legitimaciju, štetni događaj i odgovornost svog osiguranika za isti, a osporava osnov i visinu zahtjeva tužitelja za naknadom štete preko nesporno isplaćenih iznosa od 3.474,26 eura (3.000,00 eura za neimovinsku štetu, 238,50 eura za tuđu pomoć i njegu i 235,76 eura za trošak liječenja i prijevoza), jer da je zahtjev previsoko postavljen i nije u skladu da Orijentacijskim kriterijima VSRH-a. Osporava i zatraženi tijek kamate. Stoga predlaže odbiti tužitelja sa tuženim zahtjevom.

3. Prvenstveno valja reći da je tužitelj povišenjem tužbenog zahtjeva nakon provedenog medicinskog vještačenja izvršio tkz. nepravu preinaku tužbe, koja je

dopuštena, u smislu odredbe čl. 190. st. 2. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23-dalje: ZPP), a istoj se niti tuženik nije protivio.

4. U dokaznom postupku sud je pročitao medicinsku dokumentaciju za tužitelja (list 9-26 i 60-63 spisa), odštetni zahtjev i odgovor na isti (list 36-46 spisa), rješenje HZMO-a od 12.5.2010. (list 47 spisa), saslušan je tužitelj (list 72-73 spisa), provedeno je medicinsko vještačenje po vještaku psihijatru (list 77-80 spisa), te traumatologu ortopedu (list 103-104 i 512 spisa) te usmenim očitovanjem vještaka (list 117-119 i 527-530 spisa).

5. Ocjenom svakog dokaza pojedinačno i svih dokaza zajedno, sud je ocijenio da je konačno uređeni tužbeni zahtjev djelomično osnovan.

6. Svu naprijed navedenu dokumentaciju sud je cijenio kao vjerodostojnu, a vjerodostojnost iste niti stranke nisu dovodile u pitanje.

7. Dakle predmet spora je zahtjev tužitelja za naknadom neimovinske štete (povrede prava osobnosti), koju je tužitelj pretrpio u prometnoj nezgodi koju je skrivilo vozilo osigurano kod tuženika i s njom povezane naknade za tuđu pomoć i njegu koja mu je bila potrebna, a za koju štetu odgovara tuženik.

8. Nesporna je među strankama aktivna i pasivna legitimacija, štetni događaj, te odgovornost osiguranika tuženika za štetni događaj, kao i visina štete do iznosa 3.474,26 eura (3.000,00 eura za neimovinsku štetu, 238,50 eura za tuđu pomoć i njegu i 235,76 eura za trošak liječenja i prijevoza - koju štetu tužitelj ne potražuje tužbenim zahtjevom), koje iznose je tuženik nesporno isplatio tužitelju prije podnošenja tužbe.

9. Sporan je osnov i visina štete preko nesporno isplaćenih iznosa.

10. Psihijatrijskim vještačenjem provedenim po vještaku doc.dr.sc. Domagoju Vidoviću je utvrđeno:

- da je kod tužitelja prilikom prvog psihijatrijskog pregleda postavljena dijagnoza PTSP - psihički poremećaj koji nastaje kao posljedica jasnog intenzivnog traumatičnog događaja (izloženost stvarnoj ili prijetućoj smrti, ozbiljnom ozljeđivanju ili nasilju), čiji simptomi su ponovno proživljavanje traumatskog događaja u vidu nametljivih slika ili sjećanja povezanih sa tim događajem; izbjegavajuće ponašanje; doživljaj sadašnje prijetnje i ugroze, koji simptomi su se javili kod tužitelja neposredno nakon šetnog događaja;

- da je kod tužitelja zbog navedenih simptoma došlo do smanjenja životnih aktivnosti u opsegu od 10% privremeno do 13.2.2023. godine, kada je zabilježen zadnji psihijatrijski pregled, nakon kojeg se psihičko stanje može smatrati stabilnim, pa kod tužitelja sa psihijatrijskog stajališta nije došlo do razvoja trajnih posljedica;

- da je tužitelj prilikom šetnog događaja trpio primarni strah jakog intenziteta i kratkog trajanja, sekundarni strah srednjeg intenziteta 14 dana (do izlaska iz bolnice), a potom je uslijedio period blagog povremenog straha duljeg trajanja;

- da je tužitelj pohodio ambulantne psihijatrijske preglede, te da nije nađeno elementa koji bi ukazivali da se nije pridržavao liječničkih uputa.

10.1. Vještačenjem po vještaku dr. Mladenu Frketiću, ortopedu-traumatologu je utvrđeno:

- da je tužitelj u predmetnom štetnom događaju zadobio ozljede natučenja prsnog koša, višestruka natučenja po tijelu i glavi, otkinuće zajedničkog hvatišta tetiva mišića savijača lijevog koljena na zdjelici i krvni podljev unutar stražnje mišićne lože;

- da je liječenje provedeno po preporukama liječnika (klinički i rtg obradom-UZV i MR, operativnim zahvatom reinsercije hvatišta zajedničke tetive savijača lijevog koljena na zdjelici sa sidrima, te je bolnički liječen do 18.8.2022., nakon čega je otpušten na kućnu njegu sa postavljenom ortozom za koljeno, te preporukama rasteretnog hoda na štakama i propisanom antitrombotičkom profilaksom kroz mjesec dana, te preporukom previjanja rane kod nadležnog liječnika);

- da je kirurg 6.9.2022. na pregledu uočio lokalnu manju nekrozu medijalnog ruba rane, što je liječeno antibiotikom (7 dana) i previjanjem, koje je ponovio i 8. i 10.9.2022., da bi 4.10.2022. kada utvrdi da je nalaz rane uredan, te preporuča hod uz jednu štaku, te daljnje previjanje, da bi 8.11.2022. kirurg utvrdio lokalno ispad punog čučnja, bolove kod promjene vremena, dužeg sjedenja, slabiji mišić, te daje preporuku jačanja mišića, razgibavanja, bicikl, plivanje, te daljnje rasterećenje; na kontroli 16.11.2022. preporuča nastavak razgibavanja; 14.2.2023. kirurg nalazi lokalno poboljšanje, ali bolove u stražnjem dijelu koljena kod opterećenja, terminalno reducirane pokrete i lokalno minimalan defekt, a na pregledu kirurga 7.3.2023. kada je utvrđeno uredno lokalno stanje završava kirurško liječenje tužitelja;

- da je tužitelj stacionarnu fizikalnu terapiju u Varaždinskim toplicama provodio od 13.9.do 4.10.2022. godine, nakon čega je stanje djelomično poboljšano uz potporu potpazušnih štaka, nakon čega obavlja kontrole kod fizijatra 11.10.2022. kada zaključuje da se radi o kontrakturi lijevog kuka i koljena, nakon čega je propisao provođenje ambulantne fizikalne terapije, koju tužitelj provodi u cijelosti sa djelomičnom poboljšanjem;

- da je tužitelj kontroliran i od reumatologa zbog reumatoidnog artritisa koji mu je utvrđen 2005 godine;

- da je na pregledu ortopeda 15.3.2024. godine utvrđeno da je kod tužitelja predmetna trauma (štetni događaj), utjecao na progresiju lijevostrane artroze koljena, te da se radi o posttraumatskoj artrozi koljena, te indicira kirurško liječenje u smislu ugradnje djelomične medijalne endoproteze koljena, nakon čega je tužitelj predbilježen za zahvat;

- da se subjektivne smetnje kod tužitelja odnose na učestale bolove u lijevom koljenu i lijevom kuku više straga, a osobito dok duže stoji ili sjedi;

- da je kliničkim pregledom tužitelja od strane vještaka utvrđena bolnost koja se javlja pri savijanju i opružanju lijevog koljena sa unutrašnje strane, kao i u lijevom kuku; da šepa iz lijevog koljena, da je koljeno bez znakova za izljev; da postoje znaci unutarnje nestabilnosti koljena manjeg stupnja, te je uz to evidentirana i hipotrofija bedrenih mišića iste strane, uz ograničene kretnje;

- da su kod tužitelja unatoč provedenom liječenju po preporukama liječnika zaostale trajne posljedice koje se sastoje u bolnim u smanjenim kretnjama u lijevom kuku i koljenu, te unutarnjoj nestabilnosti lijevog koljena manjeg stupnja i znacima posttraumatske artroze lijevog koljena dokazane po ortopedu i MR obradom;

- da tužitelj od ranije boluje od reumatoidnog artritisa, ali da je trauma uzrokovana predmetnim štetnim događajem dovela do ubranog razvoja posttraumatske artroze lijevog koljena;

- da unatoč provedenoj fizikalnoj rehabilitaciji koja je samo djelomično poboljšala mišićnu trofiku i funkcionalno stanje lijeve natkoljenice, tako da je zaostala značajna

atrofija mišića fleksorne i ekstenzorne grupe lijeve natkoljenice, radi čega tužitelj šepa iz lijevog koljena, ne može potpuno čučnuti, a i djelomičan čučanj lijevom nogom izvodi uz pridržavanje, ne može dulje hodati, sjediti, nositi teže terete, voziti bicikl;

- da naprijed navedene trajne posljedice smanjuju životnu i radnu aktivnost tužitelja u omjeru od 25% u kojem omjeru su tužitelju potrebni pojačani naponi u svakodnevnim životnim aktivnostima;

- da je liječenje tužitelja završeno 15.3.2024. s kojim datumom datira zadnji nalaz ortopeda;

- da je fizička bol kod tužitelja jačeg intenziteta trajala 10 dana, srednjeg intenziteta 15 dana, manjeg intenziteta daljnjih 6 mjeseci;

- da je tužitelju bila potrebna tuđa pomoć i njega 3 mjeseca po 4 sata, mjesec dana po 2 sata i to svakodnevno za osnovne kućanske poslove, kao i za odlaske na preglede i terapije;

- da je kod tužitelja zaostalo naruženje srednjeg stupnja u vidu šepanja i ožiljka straga glutearno prema medijalno uzdužno hipertrofičan, hipopigmentiran linerarnog oblika u duiljici cca 12 cm od ishiuma prema kaudalno.

11. Tuženik na nalaz i mišljenje vještaka psihijatra dr. Vidovića nije imao prigovora, dok je tužitelj tražio od vještaka pojašnjenje o intenzitetu pretrpljenog straha kod tužitelja.

12. Što se tiče nalaza i mišljenja dr. Frketića, tužitelj istom nije prigovarao, dok je tuženik iznio niz prigovora na ocjenu trajnog smanjenja životnih aktivnosti kod tužitelja procijenjenih na 25%., jer da je tužitelj 2010. pretrpio teške tjelesne ozljede sa 100% tjelesnim oštećenjem; da u štetnom događaju nije ozlijedio koljeno, već da godinama boluje od reumatoidnog artritisa. Također prigovara i procijenjenoj potrebi za tuđom pomoći i njegom, te ocjeni naruženja.

12.1. S obzirom na iznesene prigovore na nalaze i mišljenja vještaka, sud je vještake pozvao na ročište 22.1.2026. godine radi usmenog očitovanja.

12.2. Vještak dr. Vidović se očitovao da je kod tužitelja period blagog straha trajao 30 dana (omaškom trajanje nije naveo u nalazu i mišljenju), dok je primarni strah jakog intenziteta bio iznimno kratkotrajan, svega nekoliko sekundi. Očitovao se da je nalaz i mišljenje dao temeljem medicinske dokumentacije za tužitelja, kao i na temelju razgovora sa tužiteljem.

12.3. Nadalje, vještak dr. Frketić se očitovao na primjedbe tužitelja, navodeći suprotno navodima tuženika da je priložena medicinska dokumentacija u spisu, pored kliničkog pregleda tužitelja bila temelj donošenja nalaza i mišljenja. Očitovao se da nije u pisanom nalazu i mišljenju izjavio da je tužitelj ošteti koljeno u predmetnom štetnom događaju, već je spomenuo nalaz ortopeda od 15.3.2024. (s kojim se slaže), da je tužitelj prije štetnog događaja bolovao od reumatoidnog artritisa. Međutim, ozljeda koju je tužitelj zadobio u predmetnom štetnom događaju (otkinuće hvatišta zajedničke tetive savijača lijevog koljena na sjednoj kosti, dakle na zdjelici), dovela u konačnici do atrofije, odnosno gubitka mišićne mase i volumena, što je imalo za posljedicu umanjevanje kretnji, te razvoj daljnje nestabilnosti na koljenu koja je postojala, a što je u konačnici uvjetovalo progresivni razvoj poslijetraumatske artroze lijevog koljena koju tužitelj prije predmetnog štetnog događaja nije imao (što je naveo u nalazu, a što je također zaključio ortoped koji je liječio tužitelja).

Vještak se očitovao da nije pregledao zdravstveni karton tužitelja, te da to nije od važnosti za trajne posljedice. To stoga što je svrha uvida u karton upravo to da se vidi da li je tužitelj imao sličnu ili istovjetnu ozljedu, a vještak tvrdi da tužitelj nije imao prije niti kasnije istovjetnu ozljedu, jer da je sigurno bio ranije operiran i imao bi ožiljak, a on je nakon pregleda tužitelja utvrdio jedan opsežan ožiljak na stražnjoj strani bedra koji prelazi na glutealnu regiju-stražnjicu koji je opisao, te da nema drugih ožiljaka.

Ostale ozljede koje ne zahvaćaju ovu regiju nemaju utjecaja na funkciju lijeve noge, konkretno kuka i koljena.

Vezano za pitanje tuženika da bi tužitelj imao tjelesno oštećenje 100% još 2010., i na što se isto odnosi odgovara da to nije moguće reći bez detaljne uvida u pravilnik, odnosno točke po kojima je tužitelj ocjenjen invalidom od 100% po rješenju od 12.5.2010. od HZMO-a. Smatra da to nije ključno, ali s obzirom da tuženik na tome inzistira tražio je dodatni rok za analizu rješenja HZMO od 12.5.2010., kao i zdravstveni karton tužitelja.

Vezano za pitanje tuženika da je kirurg koji je operirao tužitelja 7.3.2023. našao da je rana zacijelila, da je ožiljak uredan i da završava kirurško liječenje, ali vještak zaključuje da time nije završeno liječenje tužitelja, već da je nastavljeno fizikalnom terapijom, pregledima fizijatra i ortopeda koji je zadnji nalaz dao 15.3.2024. godine.

Vještak ponavlja da je analizom sveukupne dokumentacije, a posebno zaključnog nalaza ortopeda od 15.3.2024., te nakon pregleda tužitelja zaključio da je kod njega od prije postojala artroza koljena koja se pogoršala nakon predmetnog štetnog događaja, te se stoga govori o poslijetraumatskoj artrozi, s tim da je kod ocjene trajnih posljedica uzeo u obzir od ranije prisutnu artrozu, koja je progredirala uslijed štetnog događaja u posttraumatsku artrozu, a da istu nije uzeo u obzir postotak smanjenja životnih aktivnosti kod tužitelja bi bio znatno veći. Navodi da u postotak trajnijih posljedica, odnosno smanjene životne aktivnosti ima od utjecaja osim koljena i oštećenje funkcije kuka, šepanje iz lijevog koljena, te smanje mišićne mase lijevog bedra, pri čemu tužitelj ima posljedice na oba koljena, ali su posljedice na desnom koljenu manje i nisu od odlučujuće važnosti. Očitovao se da se smanjenje životnih aktivnosti sastoji u nemogućnosti samostalnog hoda bez pridržavanja, duljeg hodanja, duljeg sjedenja, pogotovo nošenja težih tereta, čučnja u potpunosti sa lijevom nogom, te vožnji biciklom koji je tužitelj ranije vozio u vidu aktivnog sporta (preporuke liječnika u nalazima da vozi bicikl odnosi se na vožnju u terapijske svrhe jačanja mišića muskulature, a na bavljenja biciklizmom).

Vještak se očitovao u odnosu na trajanje tuđe pomoći i njege, da je ista ocjenjena u kumulativnom opsegu za period u liječenju koji je trajao cca 2 godine, a da je tužitelj proveo na fizikalnoj rehabilitaciji samo 3 tjedna i da taj period nije uzeo u obzir.

Vještak se očitovao da se naruženje odnosi na ožiljak dužine 12 cm koji je hipertrofičan (zadebljan), na stražnjici, te prelazi sa stražnjice na stražnji dio lijevog bedra, a koji ožiljak je povremeno vidljiv drugim osobama.

Vještak zaključuje da su sve posljedice o kojima je govorio utvrđene medicinskom dokumentacijom i pregledom tužitelja i da se ne temelje se na subjektivnim tegobama tužitelja koje nemaju veze sa kliničkim nalazom.

12.4. Kako je tuženik inzistirao na uvidu u zdravstveni karton radi utvrđivanja zdravstvenog stanja prije predmetnog štetnog događaja, a s obzirom na tjelesno oštećenje iz 2010. godine, sud je naložio vještaku da izradi dopunu nalaza i mišljenja u tom smislu.

12.5. Vještak dr. Frketić je nakon uvida u zdravstveni karton, te rješenje HZMO-a od 12.5.2010. utvrdio da je kod tužitelja još 2005. postavljena dijagnoza artritis (u odnosu na što se već ranije očitovao), koja se ponavlja i narednih godina, ali da 2010. nije doživio nikakvu nesreću, niti ozljedu koja bi utjecala na njegovo sveukupno zdravlje, dok se 100% tjelesnog oštećenja iz rješenja HZMO-a od 12.5.2010. odnosi na posljedice opekotine kože, kontrakture obiju šaka, ramenog zgloba, a koje ozljede nisu ni na koji način utjecale na posljedice ozljede nastale u predmetnom štetnom događaju, pa je stoga vještak u cijelosti ostao kod svog nalaza i mišljenja.

12.6. Tuženik je ustrajao na primjedbama na nalaz i mišljenje, kako na dopunu, tako i osnovni nalaz, prigovarajući da je vještak zanemario ozljedu lijevog koljena tužitelja iz 2020., uslijed pada sa bicikla; da kod tužitelja s obzirom na njegovu bolest psorijatični artritis postoji upalna i degenerativna artroza lijevog koljena, a ne posttraumatska; da se još 2007. godine kod tužitelja opisuje reducirani unutar zglobni prostor lijevog zgloba kuka, pa da sve tegobe kod tužitelja vještak neosnovano pripisuje predmetnom štetnom događaju.

12.7. Vještak dr. Frketić se ponovno očitovao na primjedbe tuženika na ročištu 7.7.2026.:

- da u svom nalazu i mišljenju kako osnovnom, tako dopunskom, te u ranijem usmenom očitovanju nije rekao da je tužitelj u predmetnom štetnom događaju ozlijedio koljeno, već da je tužitelj bolovao prije štetnog događaja od reumatoidnog artritisa, ali da je ozljeda koju je tužitelj zadobio u predmetnom štetnom događaju (otkinuće hvatišta zajedničke tetive savijača lijevog koljena na sjednoj kosti, dakle na zdjelici i to uslijed snažnog i iznenadnog odmicanja lijeve noge od središnje osi tijela, pri čemu je lijevo koljeno bilo ispruženo, ali je tijekom udarca o tlo došlo i do njegovog dodatnog kretanja, odnosno gibanja potkoljenice prema van od središnje osi noge), dovela u konačnici do atrofije, dakle gubitka mišićne mase i volumena što je imalo za posljedicu umanjene kretnji te razvoj daljnje nestabilnosti na koljenu koja je postojala, što je u konačnici uvjetovalo progresivni razvoj poslijetraumatske artroze lijevog koljena koju tužitelj prije predmetnog štetnog događaja nije imao, a koja je utvrđena naknadom MR obradom i pregledom ortopeda;

- da je točno da je tužitelj ozlijedio lijevo koljeno 14.1.2020., ali je tada zadobio natučenje (kontuziju), koja nije bila teža ozljeda (u zdravstvenom kartonu je zabilježeno da je tada zadobio podljev s medijalne strane lijevog koljena, bez otoka, bez bolova, niti ograničenja kretnji), niti je ta ozljeda kasnije dodatno obrađivana u smislu radioloških pretraga i MR-a, jer nije bilo potrebe za time, već je MR učinjena tek nakon ozljede nastale u predmetnom štetnom događaju, stoga smatra da ova ozljeda iz 14.1.2020. nije uzrokovala poslijetraumatsku artrozu lijevog koljena, što proizlazi i iz nalaza ortopeda od 15.3.2024. koji je utvrdio da je upravo nakon predmetnog štetnog događaja nastala posttraumatska artroza;

- da je rješenjem HZMO-Područna služba u Varaždinu od 12.5.2010. utvrđeno kod tužitelja tjelesno oštećenje od 100% i to 70% se odnosi na posljedice od opekotina kože, 50% na teže kontrakture obiju šaka, 30% na kontrakturu ramenog zgloba s očuvanom abdukcijom ispod horizontale, te 30% na kontrakturu ramenog zgloba s očuvanom abdukcijom ispod horizontale, koja se odnosi na drugo rame, te je prema odredbama članka 3. Zakona o listi tjelesnih oštećenja određen ukupni postotak tjelesnog oštećenja od 100%; ali da se ne spominje bolest niti ozljeda koljena, a pogotovo ne psorijatički artritis koje tuženik stalno spominje;

- da nije sporno da tužitelj boluje od psorijatičkog artritisa koja bolest je zahvatila više zglobova, pa tako i oba koljena, ali da isti nije predominantno stanje koje je dovelo funkcionalno stanje tužiteljevog lijevog koljena do potrebe za kirurškom ugradnjom unutarnje proteze lijevog koljena, već je isto uzrokovala ozljeda nastala u predmetnom štetnom događaju, koja je od prije štetnog događaja bolesno koljeno dodatno i nepovratno toliko oštetila da tužitelj zaista bez operacijskog zahvata na lijevom koljenu neće moći hodati, odnosno samostalno se kretati;

- da je funkcionalno stanje lijevog koljena kombinacije između artroze lijevog koljena koja je postojala od prije sa nestabilnošću lijevog koljena od prije i ozljede nastale u predmetnom štetnom događaju, dakle otkinuća zajedničkog hvatišta tetive mišića savijača lijevog koljena na zdjelici; to objašnjava da je jedno njegovo hvatište na zdjelici, a drugo se nalazi jednim dijelom na stražnjem dijelu kvrga bedrene kosti iza koljena i drugim dijelom ispod koljena. Hvatište na zdjelici je puklo i samim time koljeno ispada iz funkcije, a od prije je to koljeno nestabilno ovim otkinućem koljeno je još više nestabilno. Radi toga što više nema mišićne kontrole kretanja u koljenu koljeno je pojačano nestabilno što dovodi do ubrzanog razvoja artroze koljena, a to se zove posttraumatska artroza;

- da RTG zdjelice od 23.7.2007. u kojem je utvrđen reducirani prostor lijevog kuka govori za preartrozu- stanje koje prethodi razvoju artroze (to nije artroza nego stanje koje joj prethodi), a pregledom tužitelja, te snimkom je utvrđeno da tužitelj šepa iz lijevog kuka i koljena, što upućuje na to da je tužitelj oštetio i kuk i koljeno u štetnom događaju i to ne direktno već radi funkcionalnog ispada mišića, tzv. stražnje lože.

- da je tužitelj imao od ranije, prije štetnog događaja ozlijeđeno lijevo koljeno i lijevi kuk na način kako to tuženik implicira on se sigurno ne bi mogao baviti aktivno biciklizmom kao sportom.

12.8. Sud je prihvatio nalaz i mišljenje vještaka Domagoja Vidovića, isto kao i vještaka dr. Frketića kako pisani tako i njegova usmena očitovanja, jer je vještak iste izradio temeljem medicinske dokumentacije za tužitelja, te pregleda tužitelja, nalazi su jasno i detaljno obrazloženi, vještak je više puta odgovorio jasno i detaljno na sva pitanja i prigovore tuženika (koja je višekratno ponavljalo, unatoč jasnom i detaljnom očitovanju vještaka dr. Frketića), dok tužitelj nije imao nikakvih prigovora. S obzirom na to sud je odbio prijedlog tuženika za provođenje novog medicinskog vještačenja, jer bi isto bilo nesvrhsishodno i neekonomično.

13. Sud je također saslušao tužitelja koji je također govorio o predmetnom štetnom događaju, liječenju, tegobama izazvanih predmetnim štetnim događajem, odnosno predmetnim ozljeđivanjem, a sud je u njegov iskaz povjerovao, jer njegov iskaz osim što je vjerodostojan, isti je u bitnom sukladan nalazu i mišljenju vještaka i medicinskoj dokumentaciji u spisu. Posebno je sud povjerovao tužitelju kada je govorio o svom rekreativnom bavljenju biciklizmom (kojom zgodom je i nastradao) i planinarenjem, a koje aktivnosti su nakon predmetnog štetnog događaja otežane i smanjene.

14. Dakle iz provedenih dokaza sud je utvrdio da je u predmetnom štetnom događaju povrijeđeno pravo osobnosti tužitelja, jer mu je narušeno tjelesno i duševno zdravlje, budući je trpio fizičke boli, strah, zaostale su mu trajne posljedice od 25%, kao i narušenje srednjeg stupnja ponekad vidljivo trećima, a što mu je stvaralo neugodnost, a imao je i potrebu za tuđom pomoći i njegovom.

15. Temeljem odredbe čl. 19. ZOO-a, u vezi s čl. 1100. istog Zakona, tužitelj ima pravo od tuženika zahtijevati naknadu neimovinske i imovinske štete koju trpi zbog povrede prava osobnosti.

16. S obzirom na utvrđeni intenzitet i trajanje bolova i straha, okolnosti nezgode, dugotrajnost liječenja (rtg obradama, boravkom u bolnici, operacijom, nošenjem ortoze duži period, hod uz pomoć štaka, fizikalnom rehabilitacijom), naruženje (sud je uzeo u obzir lokaciju ozljede, kao i dob tužitelja, činjenicu da mu pričinja neugodnost), kao i zaostale trajne posljedice od predmetnog ozljeđivanja od čak 25% radi kojih je njegova aktivnost bavljenja biciklizmom kojom se ranije intenzivno bavio (2 puta najrekreativac godine), te planinarenje bitno smanjena, a na osnovi odredbe čl. 1100. ZOO-a, ovaj sud smatra da bi tužitelju za nematerijalnu štetu pripadala novčana naknada u iznosu od ukupno 12.000,00 eura.

17. S obzirom da je tužitelju radi zadobivenih ozljeda bila potrebna tuđa pomoć i njega u trajanju od ukupno 420 sati, prema ocjeni vještaka, a koju je tužitelju pružala prijateljica, sestra, bratić, kao i cijenu sata tuđe pomoći od 3,32 eura po satu (koliko tužitelj potražuje), a koju ovaj sud prihvaća za takvu vrstu pomoći u vrijeme u vrijeme donošenja ove odluke, to bi tužitelju prema ovom kriteriju, a primjenom odredbe čl. 1095 ZOO-a, bila primjerena pravična novčana naknada u iznosu od 1.393,59 eura, koliko tužitelj i potražuje.

18. Dakle, tužitelju za pretrpljenu neimovinsku štetu i tuđu pomoć i njegu u predmetnom štetnom događaju pripada naknada štete u iznosu od ukupno 13.393,59 eura.

18.1. Kako je tuženik isplatio tužitelju iznos od 3.000,00 eura, za neimovinsku štetu, te iznos od 238,50 eura za tuđu pomoć i njegu, to je tužitelju valjalo dosuditi za neimovinsku štetu iznos od 9.000,00 eura, a za tuđu pomoć i njegu daljnji iznos od 1.155,09 eura, što je ukupno 10.155,09 eura, koji iznos je tužitelju dosuđen (toč. I. izreke)

18.2. Preko tog dosuđenog iznosa za neimovinsku štetu, zahtjev tužitelja je previsoko postavljen, pa ga je valjalo odbiti u iznosu od ukupno 1.000,18 eura (toč. II izreke).

19. Sud je kod odmjeravanja visine naknade štete imao u vidu i pravno shvaćanje Vrhovnog suda sa sjednice održane 5.3.2020. i 15.6.2020. (Su-IV-47/2020-5), sukladno kojem su promijenjeni kriteriji i iznosi za utvrđivanje visine pravične novčane naknade nematerijalne štete od 29.11.2002., na način da su isti povećani za 50%, a primjenjuju se na obvezne odnose nastale nakon 1.1.2006. i stupanja na snagu ZOO/2005.

20. Tužitelju je zakonska zatezna kamata za neimovinsku štetu dosuđena od završetka liječenja, a to 15.3.2024., kako je to utvrđeno medicinskim vještačenjem, a imajući u vidu odredbu čl. 1103 ZOO-a, koja propisuje da obveza pravične novčane naknade dopijeva danom podnošenja pisanog zahtjeva ili tužbe, osim ako je šteta nastala nakon toga. Kako u trenutku podnošenja tužbu liječenje tužitelja još nije bilo završeno, to se smatra da u tom trenutku njegova šteta još nije nastala, pa ga je valjalo odbiti sa zakonskom zateznom kamatom na neimovinsku štetu od 29.11.2023. do

14.3.2024. kao neosnovan.

21. Tužitelju na dosuđenu naknadu za tuđu pomoć i njegu pripadaju zakonske zatezne kamate od presuđenja, (24.8.2026.), jer se radi o nenovčanoj materijalnoj šteti, čija visina je utvrđena tek donošenjem presude.

22. Odluka o troškovima postupka temelji se na čl. 154. st. 5. ZPP-a, prema konačno postavljenom tužbenom zahtjevu. Naime, tužitelj je sa osnovom svog zahtjeva uspio u omjeru od 100%, dok je sa visinom uspio 91%, što iznosi ukupno 191%. Kada se uspjeh od 191% podijeli sa 2 (osnov i visina), dobije se 95,5%, koliko iznosi uspjeh tužitelja u sporu. Stoga je tuženik dužan cjelokupni trošak naknaditi tužitelju, a sukladno odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN 138/23-dalje: Tarifa) i to:

- odštetni zahtjev u iznosu od 200,00 eura, sastav tužbe u iznosu od 200,00 eura (Tbr. 7/1), sastav podnesaka od 24.1.2024., 27.11.2024., 28.4.2026. u iznosu od 200,00 eura za svako (Tbr. 8/1), ročišta 8.4.2024., 8.7.2024., 22.1.2026., 5.5.2026. i 7.7.2026. u iznosu od 200,00 eura za svako (Tbr. 9/1) i ročište 25.6.2019. u iznosu od 50,00 eura (Tbr. 9/5), sastav podneska od 29.3.2024. u iznosu od 50,00 eura (Tbr. 8/4), što je ukupno 1.900,00 eura, uvećano za 25% PDV-a od 475,00 eura i trošak medicinskog vještačenja od ukupno 680,89 eura iznosi ukupno 3.055,89 eura.

22.1. Tužitelju nije dosuđen trošak sastava podneska od 22.9.2025. (radi se o požurnici za postupanje suda koja nije bila potrebna) i podneska od 19.2.2026., kojim tužitelj dostavlja zdravstveni karton tužitelja, koji je bio dužan dostaviti već uz ranije podneske koje je dostavljao na sud.

22.2. Zakonska zatezna kamata na parnični trošak je tužitelju je dosuđena sukladno čl. 151. st. 3. ZPP-a od donošenja presude, a prema stopi iz čl. 29. st. 2. ZOO-a.

U Zagrebu 24. kolovoza 2026.

Sutkinja
Martina Klanac

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana primitka prijepisa iste. Žalba se podnosi pisano u četiri istovjetna primjerka putem ovog suda Županijskom sudu.

DNA:

1. Punomoćniku tužitelja
2. Punomoćniku tuženika

Broj zapisa: **9-3088c-137cf**

Kontrolni broj: **02296-44473-53732**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Novom Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.